

ZLONICKÁ ŠANCE

CENA: 5 Kč

Dvoutměsíčník pro Zlonice, Břešťany, Tmář, Lisovice a Vyšíněk

Žijí mezi námi

Pavlač

Patří k nám

Nový světový jazyk

Okénko do přírody

Čím zabodovat u mužů?

Děkujete každý den?

ZLONICKÁ PAVLAČ

(MARIE GERINGOVÁ/

Lidi, slyšeli jste...

► ... nebo spíše – přečetli jste si ve Zlonickém zpravodaji č..1/2015 příspěvek o Pavlači a hlavně o tom, jaké bludy tady údajně píšu? Já jsem si příspěvek přečetla - komentovat nebudu. Místo odpovědi pouze použiji citát: **Někdo mlčí, protože neví a někdo mlčí, protože ví své.** Já mlčím, protože vím své.

ZASEDÁNÍ

ZASTUPITELSTVA

MĚSTYSE ZLONICE

► ... že 19. prosince minulého roku zasedalo v Památníku Antonína Dvořáka, naposledy v roce 2014, nové zastupitelstvo. Zastupitelé se zúčastnili v plném počtu. Možná, že někdo z vás ještě není informován, proto upozorňuji na změnu - paní Lenka Slavíková rezignovala na svou funkci zastupitele a umožnila tak, aby na její místo usedl pan Martin Kratochvíl. Zasedání se zúčastnilo 15 občanů. Hned v úvodu žádal pan Kratochvíl změnu pořadí jednotlivých bodů programu. Ostatní souhlasili. Na žádost opozice bude pro příště z jednání zastupitelstva prováděn audiozáznam.

Paní Vladýková přednesla zprávu o úpravách rozpočtu 2014 – rozpočtové opatření č.4/2014 bylo zastupiteli schváleno.

Usnesení bod č. 11

Opět došlo k hlasování o složení kontrolního a finančního výboru. Zastupitelstvo neschválilo návrh opozice na kontrolní výbor ve složení: předseda Rudolf Čížek st., členové Ing. Čermáková, Bc. Martin Kratochvíl.

Usnesení bod č. 6

Předsedové výborů už byli zvoleni na minulém zasedání. Po delším dohadování byli nakonec zvoleni i členové výborů.

Kontrolní výbor – předseda Tomáš Smetana **ŠPS**, členové: paní Čermáková KSČM, pánové Čížek st. ODS a Jirásek ČSSD, z řad občanů paní Slavíková ODS.

Usnesení bod č. 8

Finanční výbor – předseda Pavel Pagač ČSSD, členové: paní Dornicová **ŠPS**, pánové Čížek ml. ODS a Kos ODS, paní Průšová ČSSD.

Usnesení bod č. 9

ROZPOČET NA ROK 2015

Hlavním, nejdůležitějším a nejdéle diskutovaným bodem programu byl návrh rozpočtu na rok 2015. Těžko mohu popisovat opravdu důkladnou kontrolu a připomínkování jednotlivých bodů a finančních částek opozičními zastupiteli. Zvláště pan Martin Kratochvíl, poprvé ve funkci zastupitele, se na toto zasedání důkladně připravil. Všechna čest. Pro mne jsou finanční záležitosti obce stále velkou neznámou, tím více obdivuji lidi, kteří se v této

problematické orientují. Paní místostarostka Kotěřová zřejmě očekávala nápor dotazů ze strany opozice, rovněž byla kvalitně připravena a koalice návrh rozpočtu na rok 2015 nakonec obhájila.

Důležité je, že byl vyrovnaný rozpočet pro rok 2015 schválen 14 zastupiteli, 1 zastupitel se hlasování zdržel.

Usnesení bod č. 13

Zastupitel pan Čech upozornil na nepřehlednost dopravní situace na křižovatce u zdravotního střediska a v dalších spojovacích ulicích ulic Nádražní a Pejšova. Není zde jednoznačně vyznačena přednost v jízdě. Zastupitelstvo městyse ukládá starostovi provést kroky k projednání bezpečnosti silničního provozu. Ve spolupráci se Správou a údržbou silnic projedná umístění dopravního značení při zaústění příčných ulic do ulice Nádražní a Pejšova. Tím dojde k nápravě stávajícího stavu.

Usnesení bod č. 18

Na návrh zastupitele pana Kratochvíla bude pro letošní rok úřad městyse poskytovat příspěvky na činnost spolků maximálně do výše 50 % jejich skutečných provozních nákladů. Z toho vyplývá, že jednotlivé spolky spadající pod Městys Zlonice, dostanou v roce 2015 příspěvky na činnost ve výši (v Kč): viz tabulka.

SK fotbal	250 000,-
Sokol	135 000,-
HC hokej	100 000,-
Železniční muzeum	50 000,-
Vlastivědný kroužek	30 000,-
Dětské hřiště Tmář	25 000,-

Kynologové	20 000,-
TJ Tatran futsal	20 000,-
Baby klub Korálek	10 000,-
Šachový klub	7 000,-
Klub zdravotně postižených Klobuky – pro členy ze Zlonic	3 000,-

Dále ještě městys přispívá na Přemyslovské střední Čechy (cca 12000) a Sdružení historických sídel (cca 2 000), ale tam je částka daná podle počtu obyvatel.

Schváleno zastupitelstvem - usnesení bod č. 12

DÁLE Z PROGRAMU: Vodovod Vyšíněk – Lisovice stál 7 942 000,- Kč. 31. 10. 2014 byl vodovod hotov. Byly připraveny podklady ke kolaudaci. Skládkový dvůr – zatím není hotova příjezdová komunikace, je potřeba zpevnění podkladu pod finální asfaltový povrch. U hasičů byla díky dotaci vyměněna vrata.

Zastupitelstvo městyse **neschvaluje** koupi stavební parcely o výměře 9m2 (pozemek u školní jídelny) za 20 000,-Kč, protože úřední odhad je 4 000,-Kč.
Usnesení bod č. 17

DISKUSE: Martin Kratochvíl – měla by být prováděna důslednější kontrola vypůjčování obecních aut, sekaček a jmenovaný požaduje (pokud není) zavedení knihy jízd.

Vlasta Čermáková – dotace na zateplení Domu s pečovatelskou službou ANO X NE? Do 15. 1. musí zastupitelstvo rozhodnout, zda požádáme o dotaci. Po

krátké diskusi na toto téma zastupitelstvo **neschválilo** další kroky v jedné o přijetí dotace.

Usnesení bod č. 19.

Vlasta Čermáková - dotaz na rekonstrukci zlonického náměstí
Odpověď - zatím se o ní neuvažuje.

Ladislav Šafner – ve Zlonicích je nedostatek sportovišť pro mládež. Zatím je volně přístupné pouze školní hřiště. 2x se žádalo o peníze na jeho rekonstrukci, neschváleno. Nic ale nebrání tomu, aby děti na školním hřišti sportovaly.

Pan Richter - Vyšínek – nebezpečná situace při přecházení silnice. Doporučuje ve Vyšínku vyznačit přechod pro chodce a omezení rychlosti na 20km/hod. Rada městyse tuto připomínku projedná.

Pan Písač navrhuje umístění „chytrého semaforu“.

Tolik ze zasedání. Znovu upozorňuji, že je to jenom nepatrná část nabitého programu. Pokud bych chtěla popsat všechno, zdaleka by na to nestačila celá Zlonická šance.

► ... nebo lépe řečeno viděli jste 4. ledna na ČT1 film **AMERICKÉ DOPISY**? Nevím, jaký názor na film máte vy, já jsem byla překvapená, protože jsem očekávala něco úplně jiného. Zapátrala jsem na internetu, jestli to byl jenom můj dojem. Tady jsou komentáře autorů a diváků. Byla jsem překvapena některými reakcemi, a proto se o ně s vámi podělím.

Není to dokument. Napínavý scénář vychází pouze z nedoložené korespondence skladatele Antonína Dvořáka a hraběnky Josefiny Kounicové, a milostný vztah tak dedukuje jen na

základě několika indicií. To ovšem režisér sám přiznává a říká: „*Film není dokument, má svá specifika, čekám proto, že někteří odborníci budou možná zděšení. Podstatný rámec dané licence ale Americké dopisy splňují. Využili jsme fakta i fabulaci, založenou na domněnkách, zbytek je na divákovi, zda to přijme.*“

Jenže většina diváků to nepřijala a v reakcích se netajila svým pohoršením.

Nejživější diskuse se rozpoutaly na webu csfd.cz, kde si již tradičně vyměňují názory poměrně dost zasvěcení filmoví diváci. A ti jsou také velmi dobře informováni o detailech Dvořákova života, takže upozorňují na některé nepřesnosti, týkající se například tragické smrti tří Dvořákových malých dětí. I když naprostá většina z nich chválí výtečné herecké výkony, především Hynka Čermáka (Dvořák) a Petry Špalkové (Anna), filmem jsou celkově zklamáni a myslí si, že skutečně výborný film o Dvořákovi stále nebyl natočen. Nejbližší ideálu je prý stále Vlčílův Koncert na konci léta. Někteří jsou však v kritice méně tolerantní a netají se naprostým znechucením. Podle jedné z diskutujících divaček spáchala Česká televize na Antonínu Dvořákovi zločin a ptá se: „Jak někdo může natočit blábol o takové duši, jakou bezesporu Antonín Dvořák byl? To

je pošpinění jeho památky, celého jeho života a díla a naše veřejnoprávní to s klidem pošle do éteru. Je mi z toho opravdu úzko, dnes je možné všechno.“ Další si dokonce myslí, že to je „pornografie, devalvace života Antonína Dvořáka na trapné laciné melodrama“. Jiného diváka a nejen jeho, ale i bývalou vedoucí PAD paní Kuklovou, popudily popletené příčiny smrti malého Otíka a Růženky. „Otík zemřel poté, co vypil fosforový roztok na domácí výrobu sirek, Růženka na neštovice. Ne opačně, jak tvrdí scénář. A to je zkrátka taková ostuda... A přitom zbytečná...“ Inspirace Mahlerem? V souvislosti s tím je zajímavé, že na Americké dopisy nereagují v podstatě žádní odborníci. Vše ale nasvědčuje tomu, že scenárista Petr Zikmund vychází z knihy spisovatele Zdeňka Mahlera Dvořák v Americe. Ten v ní uvádí, že Dvořák se do Josefíny Čermákové zamiloval již jako velmi mladý violista, hrající v orchestru divadla, kde účinkovala a muži jí leželi u nohou. Místo chudého, neznámého violisty, který se jí dvořil, podle Mahlera nakonec ale dala přednost pozlacenému kočáru hraběte Kounice. A tak šanci dostala Josefínina mladší sestra, nesličná Anna, kterou Dvořák brzy přivedl do jiného stavu. Rozzuřený otec ji vydědil. Anna se posléze stala Dvořákovou velkou životní oporou a byla to právě ona, kdo jej přinutil, aby odjel vydělávat peníze do Ameriky a netřel bídu v Čechách. V Mahlerově knize je zmínka i o osudném dopisu, který Josefina napsala Dvořákovi a prosila ho, aby jej okamžitě zničil. Zda se tak stalo, či nikoliv, se již patrně nikdy nedozvíme stejně jako to, zda byla Josefina skutečně jeho tajnou

láskou. *(převzato z internetu)* Chcete-li se podívat na spoustu fotografií z natáčení tohoto filmu – tady je odkaz.

<http://www.fdb.cz/film/americke-dopisy/120383>

Když se budete pozorně dívat, uvidíte i interiér zlonické Varhaníkovy, kde se také film točil.

PATŘÍ K NÁM ...

/MARIE GERINGOVÁ/

Břeštiny, Tmář, Vyšíněk,
Lisovice

„Osadní výbor“

**Výše příspěvků pro jednotlivé
přidružené obce určená podle počtu
obyvatel**

Břeštiny 166 obyvatel 60 tis. Kč

Tmář 122 obyvatel 50 tis. Kč

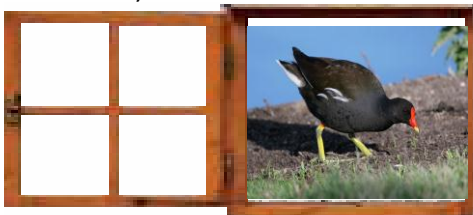
Vyšíněk 126 obyvatel 50 tis. Kč

Lisovice 77 obyvatel 30 tis. Kč.

Více informací o osadním výboru (jména zástupců jednotlivých obcí, jejich požadavky, atd.) přineseme v příštím vydání Šance.

OKÉNKO DO PŘÍRODY

/NOS - Nezávislá ornitologická skupina Skleničkovi/

SLÍPKA ZELENONOHÁ

Na rybníku V Brůdku jsme vloni zjara kromě páru labutí, lysky černé, husice nilské a divokých kachen mohli uvidět i párek slípky zelenonohé. Velikostí je menší než lyska, i když jsou si hodně podobné, málokdy ji vidíme plout na hladině. Je plašší a žije skrytým způsobem života při zarostlých březích, kde staví v trsech rákosin hnízda, která má jako nocoviště. Pouze jedno hnízdo má pár k hnízdění. Do něj slípka snáší 5 - 11 vajec i dvakrát do roka. S péčí o druhou snůšku jim pomáhají odchovaná kuřata. Od lysky rozpoznáme slípku podle červené čelní čepičky a syté červeného zobáku se žlutou špičkou. Končetiny má navíc opatřeny velmi dlouhými prsty, které rozkládají váhu těla a slípce tak umožňují snadno se pohybovat po bahnitěm dně a plovoucí vegetaci. Při plavání stále pocukává hlavou a ocasem, kde má nápadné černobílé zbarvení spodních ocasních krovek. Protože na našem rybníce měla slípka zelenonohá dobré podmínky pro

hnízdění, již v květnu jsme mohli spatřit za ostrůvkem při břehu plavat rodinku se čtyřmi mláděty.

P.S. Na začátku června už tam byly jen tři. Jedna asi uhynula.

Dovolte, abychom vás upozornili na webové stránky nezávislé ornitologické skupiny Skleničkovi. Uvidíte nádherné fotografie ptáků a videozáznamy.

<http://nos-sklenickovi.stranky1.cz/>.

Doporučujeme nejen milovníkům přírody, ale i milovníkům fotografování, protože uvidíte zajímavosti ze života ptáků a fotografické snímky, které si zaslouží velkou pochvalu a obdiv.

ŽENY, CHCETE VĚDĚT, ČÍM U MUŽŮ ZABODUJETE?

/MARIE GERINGOVÁ/

Hluboký dekolt, kratinká sukně, dokonalý make-up a velmi důkladně upravené vlasy. Je to podle vás ta pravá „výzbroj“? Omyl! Pánové totiž oceňují na ženách úplně jiné přednosti! Co je sexy? Co se mužům na ženách opravdu líbí? Co pokládají za atraktivní?

Bohužel představy žen se liší od těch mužských. Dámy bývají přesvědčené, že stěžejní je pro muže jejich dokonalý a bezchybný vzhled, sexy tělo, na které je potřeba důkladně upozornit. Jenže sexy jsou i jiné věci než dekolt až k pupíku a sukně těsně pod zadek. První dojem je určitě důležitý, ale..... Zaměřte se raději na následující věci:

ZKUSTE SMÍCH.

Muži milují, když se žena směje. Upřímně, od srdce, s chutí a zvonivě!

„Krásná tvář, dokonalé tělo, mládí. To jsou věci, o nichž si ženy myslí, že jsou pro muže důležité. Jenže v dlouhodobých vztazích hledají jiné priority. Třeba to, že je žena umí vyslechnout, upřímně se směje jejich vtipům a oni v ní mají důvěru.

PŘIROZENÝ ŠARM.

Nejde o to být vyzývavá, pohyby či doteky „slibovat“ cosi, co třeba ani nechcete splnit, či chrlit jeden dvojsmyslný vtipěk za druhým. Přesto pánové ocení, když se do smyslné hry flirtu s chutí zapojíte. Ovšem decentně!

VZHLED.

Mužům jde o vzhled!

Jenže jak ukazují průzkumy, atraktivní jim připadá především to, co je přirozené, normální, běžné. Ne dokonalost! Ano, zdá se, že

pánové milují průměrné ženy! Že by měli strach z žen atraktivních? Okolo nich totiž stále krouží obdivovatelé a to je pro majetnické chlapy nepřijemné. Průzkum australských vědců odhalil, že za nejatraktivnější pokládají muži ženy s naprosto průměrnými proporcemi. Jak tedy vypadá ideál? Zhruba 165 - 170 centimetrů výška, prsa 110 možná i více, pas asi 76 centimetrů, boky kolem 110 centimetrů a konfekční velikost 42. A tahle těla obstála i v konkurenci modelek či sexbomb z erotických časopisů! „Ano,

zcela překvapivě v našem průzkumu nejlépe dopadly dívky s naprosto běžnými mírami. Proč jim pánové dali přednost, netušíme, ale je to tak. Jednoznačně u nich zvítězily dámy s tvarem postavy přesýpacích hodin, což je jakýsi obraz přirozené krásy, a ten se mužům líbí,“ dodává jeden z autorů studie, psycholog Martin Gründl.

ZDRAVÝ APETIT.

Pánové milují, když si žena dokáže vychutnat jídlo, slastně spořádá třeba pizzu, prostě si to umí užít.

Naopak naprosto asexuální je podle většiny z nich partnerka, která neustále počítá nějaké kalorie, nad každým soustem hodiny přemýšlí, a posléze si jídlo vyčítá. Ne že by bylo potřeba se několikrát denně vrhat na kalorické bomby, ale prostě berte jídlo tak nějak s nadhledem.

NAKONEC ODVAHA.

Žádná ukňouraná a ustrašená holčička, ale žena, která nemá strach ze života. Nebojí se občas zariskovat,

zkoušet nové věci, jednoduše je ochotná se po boku svého partnera vrhnout životu vstříc. A klidně si u toho třeba zlomí nehet nebo si rozcuchá nový účes.

**NO A TEĎ HURÁ NA LOV, MILÉ ŽENY!
TEORETICKY JSTE PŘIPRAVENÉ
DOKONALE.**

NOVÝ SVĚTOVÝ JAZYK -

**REKLAMŠTINA
REKLAMSKO – ČESKÝ
SLOVNÍK.**

/MARIE GERINGOVÁ/

ŠAMPÓN – polovina komické dvojice „šampón – kondicionér“. Aby se mohly prodávat stále nové druhy šampónů, vymýšlejí výrobci stále nové typy vlasů. Narušené, barvou zničené, s matným leskem, s roztřepenými konečky. Jakoby dříve tyto neduhy vlasů vůbec neexistovaly.

ÚVĚR – vždy výhodný. Dokonce i tehdy, když kvůli němu přijdete postupně o auto, dům, o manželku a s ní i o děti. Jediné, co vám zůstane, je kartónová krabice pod mostem.

PROSTATA – zákeřný orgán v těle mužů. Všichni v reklamě o něm neradi mluví. Naštěstí se objeví zkušený kamarád, který prostatu díky správným pilulkám „přečůrá“ a kvalitně močí tři metry na všechny světové strany.

ZDARMA – zdálo by se, že zdarma znamená zadarmo – bezplatně. Přeloženo z reklamštiny to ale znamená: Chcete-li dostat něco zdarma, musíte koupit něco, co vůbec nepotřebujete, ale třikrát draž.

OBRANYSCHOPNOST ORGANIZMU – tajemná vlastnost, kterou je třeba neustále posilovat. Není třeba vědět proti čemu se bránit, což reklamě pomáhá dělat z nás paranoiky, kteří se nakonec bojí prakticky všeho.

BÍLÁ – to je barva, která se neustále vyvíjí. Nikdo nedokáže říci, kdy už je nejbělejší. Proto se každý rok na trhu objeví prací prášek, který vám zaručí bílou ještě bělejší, než před rokem. O černé a černější ani nemluvíme.

ŽIJÍ MEZI NÁMI A SPORTOVNÍ RUBRIKA, TENTOKRÁT '2 V 1'

/Lenka Fialová/

Toho, koho jsem v tomhle čísle zpovídala, není asi potřeba úplně představovat.

Řeknete si možná: „Tak proč s ním dělala rozhovor, když ho všichni známe?“ Ale může

se stát, že až si rozhovor přečtete, zjistíte, že i když ho vídáte skoro každý den, zdravíte se a možná mu i tykáte, je spousta věcí, které jste o něm nevěděli. Já osobně ho znám přesně tak dlouho, jak dlouho žiju ve Zlonicích. A to už je pěkných pár let... A přesto se každou chvíli, jen tak mezi řečí, dozvím úplně novou informaci...a jenom valím oči, co všechno tenhle chlap umí, zkouší se naučit, co ho zajímá a co stíhá (někteří budou jistě oponovat, že teda většinou nestíhá☺). Nemělo smysl klást mu otázky – rozpovídá se a povídá a povídá, až se nakonec dostane úplně jinam☺. Takže jsme zvolili jen okruhy a jestli se držel tématu, posuďte sami... Občas položil otázku on mně, ale jen řečnickou, odpověděl si sám☺. Takový je prostě

Pavel Pagač

1) Vztah ke Zlonicím

Narodil jsem se v porodnici ve Slaném, jako ostatně asi většina zdejších, nicméně v pamětech jednou budu psát, že v Lisovicích. Tam jsem strávil svá předškolní léta a v nějakých pěti letech jsme se přestěhovali (představuji si to jako zrychlený přesun s plnou polní přes les) do Vyšínku, kde jsem prožil celé své dětství. Do Zlonic jsem pochopitelně chodil do školky (tam co je dnes knihovna), pak do školy, mám zde hromadu příbuzenstva a kamarádů. A s radostí jsem se sem po absolvování střední a vysoké školy zase vrátil. Takže kladný vztah ke Zlonicím a okolí nezapřu, i kdybych chtěl.

2) Školní léta

Jak už jsem zmínil, jsem produktem vzdělávacího procesu místní výroby vzdělaných hlav. První třída s paní učitelkou Cíferovou, dále pak paní učitelka Havlišová – to byly mé začátky. Snad jsem je moc nevyčerpál, zpětně tímto děkuji za trpělivost a často vzpomínám.

Druhý stupeň už nastává standartní bitva mezi žáky a učiteli podle Cesty do hlubin študákovy duše, nicméně užíval jsem si všechny radosti i strasti jako každý, pod taktovkou třídních učitelek paní Grünerové a paní Novotné. Opět je na místě velké poděkování – s odstupem chápu, že to asi nebyla vždy taková legrace, jak se to jevílo nám. Nejcennější přínos školy jsou zkušenosti. Vztah k oborům a činnostem, který zde získáte, vám často vydrží po celý život. Tak jsem já propadl výpočetní technice a letadlům. Chybí ti tu ty děti, že? To byl výsledek dalšího, zatím netušeného

vývoje událostí. No, a když už jsem mluvil o těch počítačích – velmi úzce je se začátky spjatá také angličtina, v níž jsem měl tu nezapomenutelnou možnost přivádět do stavů blízkých nepřítelnosti právě tebe. Co dodat? Díky za pevné nervy :) (*L.F: Žák, který se každou hodinu ptá na všelijaké výjimky z gramatických pravidel a vyžaduje přesné a vyčerpávající odpovědi, vás buď otráví, nebo zocelí. Já vydržela...Díky, Pavle ☺*)

Svou lásku k letadlům jsem si pak odešel léčit na střední školu Aero Vodochody, obor letecký mechanik. Nevyléčili mě zcela, nicméně s postupem času jsem zjistil, že technický obor tohoto rázu asi nebude to pravé ořechové pro mě, a povzbuzen zkušenostmi z „praktikaření a vedoucování“ na letních táborech jsem si řekl, že pedagogická VŠ by mohla být docela zajímavá výzva. (*vystudoval obor výtvarná výchova, což jsem se dozvěděla před pár dny:-o!*)

3) Sport?

Na tělocvikáře příhodná otázka, ale pravda je taková, že jsem s organizovaným tréninkem vlastně skončil už na konci střední školy. Totiž tak: na konci základní a v průběhu střední školy jsem nějak zabředl do gymnastiky a posilování. Znáte to – trénink třikrát týdně, sportovní oblečení přivezené z intru ve stavu, že by k manipulaci byly vhodné protichemické ochranné prostředky, apod.. No, a když se střední chýlila ke konci a já se měl prezentovat v rámci kvalifikačních soutěží (gymnastika), přišli vojáci a při prohlídkách se zjistilo, že díky vysokému tlaku nemůžu soutěžně pokračovat.

(Jednou jsem byla při tom, když v paneláku skočil salto ze schodů. Takže tu gymnastiku asi vážně dělal☺)
V tomhle věku je člověk obvykle se vším rychle hotov a tak jsem se sekl i já! A dál už je můj vztah ke sportu čistě soukromou válkou mezi mnou, postupujícím věkem a limity toho, co jsem schopen ze svého líného těla dostat. Naštěstí mám práci, která mi dovolí cvičit prakticky denně, a výborné žáky, se kterými se vlastně podporujeme navzájem. Nedělám z nich „fitnessáky“ ani profesionální hráče čehokoli, jen bych byl rád, kdyby si ke sportu našli kladný vztah a chápali, že to dělají pro sebe. Ale to jsem se nějak rozkecal.

4) Rodina

Mohu s hrdostí prohlásit, že se skutečně našla dívka natolik odvážná, aby se pokusila vytvořit se mnou více než pár :) Jak asi všichni vědí, mám manželku Ilonu, dvě děti - Aničku (7 let) a Matěje (4 roky) a nemají to se mnou lehké. Lepší už to nebude, ale zvládají to statečně. Andulka už se mnou jezdí na tábory (cca od tří let), příležitostně leze po skalách, Matýsek vypadá spíš na práci hlavou – tak nám dělá společníka u deskových her, do kterých jsme velcí nadšenci. Manželka pracuje jako účetní/ekonom a zaměstnává mě kdykoli jí zlobí PC, což je prakticky pořád :)

Rodiče a bratr bydlí momentálně v Netovicích u Slaného.

Co se týká širší rodiny – rozhlédněte se ve Zlonicích pozorně kolem sebe. Jsme všude a bude nás víc! Ehm... Chtěl jsem říct, že pocházím z poměrně početné rodiny a daří se nám dobře ;)

5) Volný čas, záliby, koníčky

Tak tady bychom asi strávili hodně času, nicméně toho volného mám čím dál tím méně, tak jen v rychlosti:

Sport: lezení po stěně, inline brusle, lukostřelba, ultimate frisbee (doporučuji najít si na internetu). Deskové hry (když nejde lézt). Počítačové hry po večerech (jo jo – takovej velkej a nestydí se za to). RC modely letadel (periodicky, vždy tak po třech letech, roční mánie), knížky (kdykoli, kdekoli, jakoukoli). Muzika – kytara, folk, ale i rychlejší věci.

6) Plány

Bude to znít možná divně, ale kdo mě zná, pochopí: Já neplánuji. A když, tak špatně. V tempu brouka kvapníka přebíhám od jedné záležitosti ke třetí (ano – vynechal jsem druhou, protože tak to prostě je). Takže nezlob se, vážně nejsem schopen takhle z hlavy zveřejnit nějakou touhu do budoucna. Beru věci, jak přijdou a celkem živelně vyzkouším vše, co mi přijde zajímavé.

7) Jaký jsi? *(jen se zkus zhodnotit, je to pěkně těžký, říct o sobě něco hezkého nebo natolik seriózního, abys nebyl za vejtahu:-)*

Jak je zatím zřejmé – ukecaný. Když se nad tím zamyslím, tak ještě nejspíš nedospělý – rád si hraju, blbnu. Nerad oficiální záležitosti (až budu mít na sobě kvádru a kravatu, nenoste kytky a kondolujte prosím ženě a dětem). Snažím se být vstřícný a pomáhat, ne vždy to ale vyjde. Žít a nechat žít. V případě, že se aspoň snažíte žít s velkým Ž, není co dodat.

LEZENÍ**1) Kdy, kde a s kým ses k tomu dostal?**

Na střední škole při nějakých akcích v rámci vikendovek s Brontosaury (tehdy spíš jako hec). Chytlo mě to a už nepustilo. Na vysoké škole v Ústí nad Labem, kde je výborná základna na škole i mimo ni (pan Louka, Vlček apod.) a s kamarády kde se dalo. Dneska už je to jednodušší – stěnu máme už i my, ve škole, Jirka Žák ve Slaném dělá výborné kroužky pro děti... Kdo chce, může začít třeba hned.

2) O čem to vlastně je?

Lezení je koníček – pro někoho třeba i smysl života, pro mě výborný sport se skvělými lidmi. Na stěně, nebo na skále nemáte čas řešit blbosti a kamarád je někdo, kdo drží v rukou váš život, nebo přinejmenším zdraví a celistvost vašich kostí. Žádné komplikace a jasné cíle. Paráda, ne?

3) Jak to funguje ve škole na kroužku?

Naše stěna je venkovní, čili jsme momentálně v útlu. Když není zima, je vlhko a naopak, případně obojí :) Jinak když to jde, lezeme dvakrát týdně - jedna skupina ve středu, druhá v pátek. Ve skupince mám tak deset dětí – věkový rozptyl je značný – nejmenší naší lezkyni je pět a leze jako ještěrka, největší mám děti z druhého stupně – tuším sedmá třída? Starší nějak zaspali, ale počítám, že si je člověk prostě musí vychovat...

RYCHLODOTAZNÍK:

Oblíbená barva: Zelená, ale ne na oblečení

Oblíbené: Krutí steak, čili masoflák

Oblíbené pití: Zelený čaj

Motto: K vítězství zla stačí, když dobří lidé budou sedět se založenými rukama. (Edmund Burke)

Ctnosti: Přátelská povaha se počítá?

Neřesti: *(Pavle, s citem...čte to docela dost lidí:-D)* Jenom jednu??? No dobře – zapomětlivost ☺

DĚKUJETE KAŽDÝ DEN?

/ING. VERONIKA HANZLÍKOVÁ/

Už jste někdy slyšeli o tom, že byste si měli v závěru každého dne shrnout svůj den a poděkovat za to dobré, co Vás potkalo a z toho zlého se případně poučit nebo si odpustit?

Jestli ne, nevadí, tak si o tom teď můžete přečíst a jestli už jste o tom slyšeli, tak Vám poradím tip na to, jak si z děkování a z každého dne udělat zázrak. Přečetla jsem již mnoho sebevzdělávacích a různých motivačních knih, ale málokdy jsem dlouho dodržovala rady v nich uvedené. Nicméně "děkovačka" ve mně zrála už dlouho. Opravdu jsem si každý večer chtěla zopakovat, za co můžu být vděčná a za co děkuji. Nevím, jak to máte vy, ale málokdy jsem si vzpomněla děkovat každý večer. Spíš jsem ve shonu anebo naopak v únavě padla do postele, a i když jsem začala přemýšlet nad tím, jaký jsem měla den, tak jsem buď usnula anebo jsem si spíš vybavovala to negativní. A přemýšlení nad tím, co se nepodařilo nebo co jsem mohla udělat jinak, rozhodně není dobré naprogramování ke spánku. A tak jsem přemýšlela, jak aplikovat rady, které jsem si přečetla v úžasné knížce Zázrak každý den (autorka Regina Brettová), případně v knížkách od Jiřího Vokáče

Čmolíka (Trhák, Mít či nemít? Peníze). Nejprve jsem si zkoušela psát deníček, jenže pak jsem některý den zapomněla, jiný den jsem ho neměla u sebe, když jsem zrovna byla někde na návštěvě, a tak podobně. Nedávno jsem si tedy koupila tabulku na psaní, kde můžu průběžně psát a také mazat to, co jsem si napsala a dala jsem si ji na záchod. Tam to docela fungovalo, protože večer před spaním jsem si vždy té tabulky všimnula a něco napsala v rámci pobytu na záchodě (muži by měli ale nevýhodu, protože si ne vždy sedají na prkénko :-)). Nicméně asi po třech dnech mi přestalo "vonět" mít tabulku vděčnosti na záchodě :-)) Tak jsem si tabulku dala k počítači.... No, zkrátím to. Prostě u počítače jsem opět přestala své vděčnosti zapisovat. Nakonec jsem vymyslela nejjednodušší figl, který mi funguje. Nastavila jsem si upomínku/poznámku na 21:30 na každý den. Mám tam předchystanou větu "Dnes děkuji a jsem vděčná za...", a každý den pak zapíšu vše pozitivní, co jsem zažila a za co můžu být vděčná. Výhodou upomínky je, že se může zobrazovat stále dokola, dokud nemám čas na to si svoje děkování napsat. Mám to s tichou signalizací, takže upomínka neruší, jen problikává na displeji. Třeba ještě přijdete na lepší způsob, jak se "donutit" poděkovat a říci "Ano, děkuji za dnešní den." "Díky za každé nové ráno" apod.

A proč je to tak důležité? Protože získáte lepší náladu, zlepšíte svůj den. Zjistíte, že

i na dnech, kdy se takzvaně všechno s..e, je i něco dobrého. Třeba "jen" ta maličkost, že jste mohli přivítat nové ráno nebo že se na Vás vaše dítě usmálo. Zjistíte, že se naladíte na radost a trošku přebijete ty negativní informace, které na nás útočí nejen z médií. Prostě a jednoduše, poděkujete sobě tím, že se zaměříte na to pozitivní. A snáze pak poděkujete i ostatním třeba za maličkosti, jako že Vám někdo otevře dveře v obchodě nebo Vám pochválí Vaši práci nebo novou halenku či košili. A myslím, že kdyby nás bylo víc těch, kteří umí poděkovat za každý den, umí poděkovat sobě i svému okolí, tak že by nám mohlo být lépe. Jak říká Jiří Vokáč Čmolík podle Alberta Einsteina - můžeme si vybrat, jestli budeme žít v pozitivním nebo negativním vesmíru...

KALENDRÁRIUM

/JANA TŮMOVÁ/

- 20. 2., 20:00** 3. Retro ples, Dům kultury Kladno,
21. 2., 14:30 Masopust ve Slaném, Masarykovo náměstí,
28. 2. Masopust v obci Královice,
7. 3. Koňský bál, Královice,
14. 3., 20:00 Ples Královského města Slaný, MC Grand,
17. 3., 19:00 Koncert Věry Špinarové, Dům kultury Kladno,
21. 3., 9:00 – 17:00 Josefínský jarmark, Masarykovo náměstí Slaný,
21. 3., 19:30 Jarní ples, Hotel Hejtmanský dvůr, Slaný.

